

LBRIS

We know
books

Sebastian Golomoz

Aura lui Sebastian

Editura
NEUMA
2023

Berlin interior

Berlin 21. Poetul	7
Fado Coimbra	9
Doar visul	11
Niciodată la timp	12
Femeia care întinerește lângă mine	14
O iubire fără mire	16
Flash nocturn	17
Solipsism	18
Vis cu bilet dus-întors	19
14 zile fără ieșire	21
Degeaba-i purtați sâmbetele poeziei	22
Carte de nisip, memoria	24
Politica e aceeași	26
Să râd sau să plâng?	27
Prelucrător prin mângâiere	28
Decepție mutuală	29
Revedere	30
Reperul	31
Suspîn ontologic	32
Păcatul alb	33
Naiul fermecat	34
Iubirea, floare cochetă	35
Abecedarul emoției	37
Unde începe și unde se termină adevărul	39

Feline mozartiene

Poezia este o emoție în căutarea dragostei	43
Ți se spune	44
Trece neobservată	45

Recompensă	46
Dreptul la vis	47
Eu, emoția și poezia	48
Pisica, semn viu de carte	49
Îndrăgostiți	50
Emoții citadine	51
Distanța ce apropie	53
Prea bătrân și totuși prea tânăr	54
Exercițiu de supraviețuire	56
Mai departe de tine, mai aproape de mine	57
Doar ochi și urechi	58
Cele mai frumoase călătorii	59

Aura lui Sebastian

Cine vrea să iubească, iubește!	63
Dacă te visez	64
Felia perfectă de pomelo	65
Speranța ca destin	66
Încrezător	67
A se citi cu inima	68
Aura lui Sebastian	70
Mirele poeziei	72
Poezie	74
Dragostea-i un porumbel	75
Aura ideală	77
Să iubești nu e niciodată o decizie rea!	78
Aura Golomoz	79
Re(ve)lație (1)	80
Re(ve)lație (2)	81
Visurile nu-s pentru toți	82
Verbul fericirii	84
Aceleași gânduri	85
Binecuvântarea paternității	86

Poemul, papion la gâtul poetului	87
Femeia de apă	88
Capcana lui Venus	89
Distopia cucerește România	90
Lacrima, rana din fereastră	92
Să nu te mire	94
N-am nimic	96
P.S.	97
Ochii nu tac	98
Câtă iubire, atâta poezie	99
Răsfățatul muzei	100
Curriculum vitae literar	
Sebastian GOLOMOZ	101
Referințe critice	105

LIBRIS

We know
books

BERLIN INTERIOR

Berlin 21. Poetul

Locuiesc pe Strada Berlin,
numărul 21,
într-un bloc disputat cu nas de câine
de către două orașe
și iubit de niciunul.
În cartierul de pompieri și polițiști
eu sunt Poetul. Poet în orice secundă,
jurist când merg la serviciu
și bucătar de duminică.

Zâmbesc în fiecare zi,
am adoptat un zâmbet.
Diminețile mi le încep
făcându-mi singur testul
cafelei turcești cu sare.
Astăzi, în camera de foc,
gătesc cu inima-n corzi
și cu fereastra deschisă,
improvizația e la ea acasă,
niciodată nu fac la fel
aceeași rețetă.

Muzica difuzată la Romantic fm
mă face să mă întreb
inima cui va zâmbi pe strada mea?
În graba lor, oamenii preferă scurtăturile

iar strada se stinge-n singurătate
ca o femeie pe care nimeni nu vrea
s-o ceară-n căsătorie.

Adevărul e un măr pe care
cu toții îl doresc dar nimeni
n-are curajul să-l muște.

Masa e gata. La fereastra mea
pe patul de pâine
doi porumbei
fac dragoste.

Speranțele sunt cele mai nobile
săli de așteptare.

Fericire, știu că-ntr-o zi
te vei pieptăna și
în oglinda mea.

Fado Coimbra

dacă îți faci timp pentru ea
oglindea devoalează
infidelitatea superlativelor
cu o tandrețe acvatică
aripile fluturilor
recompun discursul
din ghilimele melancolice
al jocului celor zece degete
cerul e străbătut de o cale ferată
pe care te gândești s-o urmezi
doar când ești trist

ce anotimp urât în inima mea
nici calendarul de ceapă
n-ar fi putut să-l prevadă
un fluture s-a apropiat de-o floare
și a părăsit-o descurajat
de fragilitatea ei morală
se dădea lebădă-n lighean
poetii visează pe proprie răspundere
îmi spunea

nu ne mai iubim pe masa de snooker
pisica ei toarce pe canapeaua mea
între noi doar un suspin de chitară
și o bilă neagră

de ce n-am noroc la o fată de zahăr?
uite o întrebare al cărei răspuns
întârzie să apară

căzut pradă trivialității prezentului
strivesc în pumn o doză
ce îmi promisese că-mi va da aripi
deschid televizorul la pauza de publicitate
(bine că nu-i alertă de coronavirus)
o expertă în a mima fericirea
dansează doar în prosop de baie
în timp ce pregătește cina

sunt la al doilea cocktail
piperul negru a cucerit deja
felia de mango
eu am făcut cuceriri degeaba
dacă inima refuză
mireasa nepotrivită
ca-ntr-un vis kafkian
eu nu mi-am dorit să fiu poet
mi-am dorit să mă însor

autoizolat la pieptul unui vis
cu acorduri de fado
într-o discreție desăvârșită
poemul s-a încheiat
tu încă te întrebi
ce-a vrut să spună poetul.

Doar visul

Cărți pe birou. Gânduri sub tăcere.
Pe prima pagină a ziarului:
Literatura și pictura își strâng mâna.
Cu stiloul albastru subliniez tăcerea
ca un semn de carte. Fereastra uitată deschisă
surprinde un copac în pielea goală.
Cerneala părăsește stiloul.
Ploaia îmi inundă gândurile
când mi-e lumea mai dragă,
ca parfumul femeii pe care
n-o pot uita. Și poezia rămâne
doar visul meu de-a o iubi.

Niciodată la timp

sub o umbrelă fado
diminețile au
aceeași culoare

deasupra orașului
neliniștea a venit
în ediție princeps

cu măști pe fețe
și purtând mănuși
oamenii înaintează abulic
pe drumuri impersonale

ici-colo
doar o privire
ar mai putea
salva ceva

citesc poezie în stație...
în ochii celor
obișnuiți să spargă
bomboabe agricole
sunt un ciudat

continui să citesc
și autobuzul
se lasă așteptat
precum dragostea care
pentru mine
a ajuns
când prea devreme
când prea târziu
niciodată la timp.